

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/57/2019
Identifikačné číslo spisu:	2214010372
Dátum vydania rozhodnutia:	24.09.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2214010372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudkýň JUDr. Martiny Zelenákovéj a JUDr. Dany Wänkeovej v trestnej veci proti obvinenému T. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 24. septembra 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného T. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. septembra 2018, sp. zn. 5Tos/99/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. b) Tr. por. dovolanie obvineného T. B. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) uznesením z 12. marca 2018, sp. zn. 1T/106/2014 podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený T. B. vo veci Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 1T/106/2014 sa neosvedčil a nariadil mu výkon nepodmienečného testu odňatia slobody vo výmere 1 rok. Na výkon trestu obvineného podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Obvinený T. B. napadol uvedené uznesenie okresného súdu sťažnosťou, ktorú Krajský súd v Trnave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 20. septembra 2018, sp. zn. 5Tos/99/2018, zamietol podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú.

Proti uzneseniu krajského súdu, ktoré bolo T. B. doručené 27. novembra 2018, podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu 25. februára 2019 dovolanie. Z odôvodnenia tohto mimoriadneho opravného prostriedku vyplýva, že naplnenie dovolacieho dôvodu vidí v podstate v tom, že zaplatil dlh na výživnom, pričom však uznáva, že pôvodne stanovenú skúšobnú dobu nedodržel a poučil sa. Predpokladá, že trest odňatia slobody už nie je potrebný, pretože pominul jeho dôvod.

Prokurátorka príslušnej okresnej prokuratúry v písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že z dovolania je zrejmé, že nie sú naplnené jeho dôvody a navyš napáda také rozhodnutie, voči ktorému dovolanie nie je prípustné. Navrhla preto dovolanie odmietnuť, pretože nie sú splnené jeho podmienky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec primárne v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 369 ods. 1, veta prvá Tr. por. dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 podá minister spravodlivosti len na podnet.

Podľa § 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Podľa § 371 ods. 1 písm. d) a i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak hlavné pojednávanie alebo verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti obvineného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky a ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Z citovaných ustanovení Trestného poriadku vyplýva, že obvinený je osobou oprávnenou podať dovolanie iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Pritom platí, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012). Zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich podradenie pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Vychádzajúc z uvedeného je v posudzovanej veci podstatné, že obvinený v podanom dovolaní v skutočnosti namietal samotné porušenie ustanovenia § 50 ods. 4 Tr. zák. pri rozhodovaní o jeho neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmienечného odsúdenia. Aj keď obvinený v dovolaní presne neoznačuje dovolací dôvod, ktorý vecne svojím dovolaním vymedzuje je zrejmé, že ním uvádzané dôvody nezodpovedajú žiadnemu z dôvodov dovolania, ale namietané chyby by bolo možné podradiť iba pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 2 Tr. por., konkrétne, že napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného zákona o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený. Ide pritom o osobitný dovolací dôvod, ktorý priznáva zákon iba ministrovi spravodlivosti.

Pre úplnosť sa žiada dodať, že ustanovenie § 371 ods. 2 Tr. por. rozširuje nielen dôvody dovolania, keď oprávňuje ministra spravodlivosti podať dovolanie okrem dôvodov uvedených v odseku 1 tohto ustanovenia aj vtedy, ak bolo napadnutým rozhodnutím porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe a Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmienечnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone trestu, ktorého výkon bol podmienечne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmienечnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste, ale zároveň aj okruh rozhodnutí, proti ktorým možno dovolanie z tohto dôvodu podať. Uvedené otázky sú totiž vždy predmetom iných rozhodnutí, než taxatívne vymedzených v § 368 ods. 2 Tr. por. S takýmto rozšírením okruhu dovolaní napadnuteľných rozhodnutí Trestný poriadok výslovne počítal, keďže obmedzenie vyplývajúce z § 368 ods. 2 Tr. por. sa uplatní iba vtedy, ak Trestný poriadok neustanovuje inak. Nemožno preto konštatovať, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, ako navrhol prokurátor, ale toto bolo podané neoprávnenou osobou.

V konečnom dôsledku však neuniklo pozornosti najvyššieho súdu, že obvinený v konaní nebol riadne zastúpený obhajcom. Dovolanie podal obvinený T. B. sám (č.l.102), pričom po poučení podľa § 373 Tr. por. preložil plnomocenstvo od JUDr. Milana Kovalčika, ktorý súčasne prehlásil, že dovolanie na príslušný súd v mene obvineného napísal. Podľa správy Slovenskej advokátskej komory osoba Milan Kovalčík nie je v zozname historických ani aktuálnych advokátov. Napriek tomu nepovažoval najvyšší súd za potrebné odstraňovať uvedený nedostatok a aj z dôvodu hospodárnosti - keďže ani po odstránení tohto nedostatku - by nemohlo dôjsť k inému meritórnemu rozhodnutiu, dovolanie obvineného postupom podľa § 382 písm. b) Tr. por. bez preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.